

МИЛЕ МАРКОВСКИ МАСТИЛОТО

chitanka.info

Аз съм мастило.

Имам синя кръв.

А мога да имам червена, зелена, шоколадова...

От това нямам никаква полза.

Всички знаят, че служа за писане.

Но на другаря Рамче не съм му нужно за нищо, абсолютно за нищо.

Щях да забравя: понякога той взема мастилницата, разглежда ме, като че ли за пръв път ме вижда. Чуди се. Много се чуди. Като че ли не съм обикновено мастило!

И пак ме оставя на масата.

Излиза навън и кой знае кога пак ще си спомни за мене.

А аз се ядосвам, слабея, кръвта ми бледнее. И понякога мисля да избягам далече, много далече. Да ида при някого, на когото съм нужно.

Или пак да се разбунтувам?

Още не зная какво е най-умно да направя. Ще помисля няколко дни и ще видя какво решение да взема.

А вярвайте ми: това, което реша, сигурно ще го изпълня.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.